

Mijn 1^{ste} stageplaats bij Philips in 1954

Fietsend naar de Philips bedrijf school kwam ik langs 2 melk fabrieken , allebei gelegen langs een beekje , soms zat er helder water in de beek en dan weer was het water wit en het kom goed zijn dat een dag later het water roze/rood zag van miljarden tubifex wormpjes die met zijn alle wuivend stonden in de stroom .

Mij werd het duidelijk als je een fabriek was en je moest van je rommel af dan moest die fabriek dicht langs een watertje staan , later bleek dat ik hiermee een enorme visie had ,want de fabriek waar ik later mijn brood verdiende stond niet naast , maar was geheel over de beek de Gender heen gebouwd .

Voor mijn 1^{ste} stage plaats moest ik mij melden bij de Wolfraam/ Molybdeen fabriek aan de Molen straat in het centrum van Eindhoven ; na mijn binnen treden werd ik ontvangen door een wolk van Ammoniak damp waarna ik tenslotte belande op een kantoor alwaar men mij met argus ogen opnam .

Een waardige heer vertelde mij dat hij de baas was en hij vroeg wat het doel van mij bezoek was , Ik vertelde hem wie ik was dat ik 14 jaar was en dat ik als leerling van de Philips -bedrijfschool te horen had gekregen mij hier om 9 uur te melden voor een stage tijd van 2 maanden.

De heer bekeek mij nu met wat meer interesse en sprak toen de heroïsche woorden **“mijn god wat moet ik nu met jou beginnen ”**, een aardige mevrouw ook aanwezig opperde het idee om mij te plaatsen bij een baas Piet en die wist wel raad .

Nagenoeg iedereen in deze fabriek liep in een dik grijs wit wollen pak en rubber laarzen rond dus ook ik kreeg zo’n uitrusting aangemeten + nog een bril en een handdoek voor om je nek en zo volgde ik baas Piet die als leiding gevende in een gele jas rondstruinde .

Al heel snel merkte ik dat baas Piet over zeer bijzonder gave beschikte , baas Piet kon iets wat niemand anders kon doen , hij deed de smak analyse en dat ging als volgt ; een medewerker bood hem een glas met een drappige vloeistof aan , hij (baas Piet)stak vervolgens zijn wijsvinger in de drap , stak die vinger vervolgens in zijn mond en begon daaraan stevig te zuigen en te smaken , bij het uitvoeren van deze techniek keek hij strak naar boven en sprak dan de heilige woorden uit .

DOE ER NOG MAAR ZOVEEL LITER ZOUTZUUR BIJ , DAN ZAL IE WEL GOED ZIJN.

Baas Piet nam zijn taak zeer serieus ,hij sjouwde met mij regelmatig overal heen door de hele fabriek waarbij hij zoveel als mogelijk tekst en uitleg gaf .Dit soort tochten kunnen het beste beschreven worden als het nemen van een hindernis baan , overal stonden grote roerders op wielen , glazen- mant flessen van 50 L. met zuren en logen , pompen met aan gekoppelde slangen en ladders ed. De basis werd gevormd door grote houten troggen ,waar mannen met een schop via ladders in en uit klommen en regelmatig zag je brokken materiaal door de lucht vliegen van de ene trog en neer komen in een andere trog , met een techniek die wees naar jaren lange ervaring .

Tussen al die bedrijvigheid ontmoete ik een enorme grote man die een steek wagen voort duwde met een zo te zien zeer zwaar vat er op , nu is wolfraam 3x zo zwaar als ijzer dus een goed gevuld vat dat woog wel wat en dat was de taak van de man , vervoer van Wolfraam en Molybdeen in welke chemische samenstelling dan ook van plaats A naar plaats B maar nooit over de gele lijn .

Deze dikke gele rechte lijn liep over de muren en over alle delen van de vloer dus ook over de houten roosters van de afvoer kanalen bijna dwars door het midden van de fabriek ; er was hier maar 1 wet die gold : wat links stond van de lijn bleef altijd links en wat rechts stond bleef rechts , en zo kon het grijs zwarte Wolfraam nooit in contact komen met het zwart grijze Molybdeen .

Leerzaam dat was het, we keken onze ogen uit , we waren na een maand met tweeën en dat bood de mogelijkheid om dieper en breder de fabriek te verkennen en zo kwamen we terecht in een soort ketel huisje waar een zeer oude man verbleef die we wel eens hadden zien lopen op de Molen straat als we daar buiten tegen de muur zaten te schaften .De oude man had woonruimte gevonden naast de stoom ketel en deed dienst van 7 op 24 uur, in een hoek naast de ketel stond een bed een tafel en 2 stoelen , in ieder geval was onze conclusie s' winters had hij het altijd lekker warm en zomers kon hij lekker buiten zitten op een hooi veldje van 3 bij 2 meter kijkend over de gribus van Eindhoven richting Catharinakerk en genieten van het kabbelen van de Dommel , want t' ha wat zei ik in het begin ook alweer over afval en fabrieken .

Dat schaften op straat was een algemeen gebruik , het grote voordeel was dat je adem kon halen zonder de altijd heersende dampen van Zoutzuur en of Ammoniak die binnen altijd aanwezig waren , tijdens zo'n schaft viel het mij op dat de grote Belg geen laarzen droeg maar klompen .Op mijn vraag waarom hij klompen droeg antwoordde hij dat zijn voeten te groot waren en Philips had daar geen laarzen voor kunnen leveren en vandaar die klompen die trouwens hun beste tijd gehad hadden ; de linker klomp al zoveel geleden had dat hij met behulp van staal draad bijeen gehouden werd .

Acht maanden later.

WE hadden als groep leerling chemiciëns 22 uur per week theorie les en tijdens die bijeenkomsten bespraken we breedvoerig wat onze ervaringen waren van onze stages , en zo was de kracht van de Belg al breed en uitvoerig besproken , zeker omdat wij ons allemaal in de leeftijd van 15-16 jaar bevonden en er hard aan werkten om wat meer bal in onze spieren te krijgen .

Plotseling kwam klein Toontje (een van ons) aan gelopen en riep "de Belg is dood " , hij had er met zijn neus gisteren bovenop gestaan vertelde hij en dus kregen wij het verhaal in geuren en kleuren aangeboden .

Iemand was op de Wolfraam /Molybdeen fabriek tijdens een hevige mist van dampen gestruikeld over de Belg die half op de grond en half in een goot lag , met man en macht hadden ze hem op een deur gekregen en zo was hij naar het schaft lokaal vervoerd . De Belg

was niet in orde want hij kreunde soms heftig vertelde Toontje en zijn kop lag zo raar en zijn ogen draaiden .

Baas Piet had de waardige meneer opgetrommeld , en samen besloten ze om de Belg hier om te kleden en dan per taxi naar huis te sturen alwaar hij in alle rust kon gehelen , en zo geschiede. Volgens Toontje was het uit en aandoen van de kleding al een heel karwei geweest en toen nog horizontaal de taxi in , waarna de Belg achterin rechtop moest gaan zitten , dat was geen sinecure geweest ; hierbij moest hij zelf zo goed en zo kwaad als het ging zijn hoofd met beide handen rechtop proberen te houden .

Later werd bekend dat de taxi chauffeur nadat hij de grens nabij Lommel was over gestoken merkte dan de Belg langzaam omviel , hij is toen rechtstreeks naar de zusters in Lommel gereden , alwaar men geconstateerde dat de Belg inmiddels overleden was .

Er daalde een stilte over ons jongens iets dat we nog nooit eerder ervaren hadden , later vernamen wij dat zijn linker klomp gebroken was en daardoor hij waarschijnlijk was uitgegleden , daarbij was hij zo ongelukkig neergekomen dat hij daarbij zijn nek gebroken had .

Groeten herman